

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Р1 716/2019
16.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца „Српска банка“ АД из Београда, против туженог АА из ..., ради дуга, одлучујући о сукобу месне надлежности између Основног суда у Мајданпеку и Првог основног суда у Београду, на седници одржаној 16.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом предмету, месно је надлежан Први основни суд у Београду.

Образложење

Први основни суд у Београду, решењем ИПВ (Ив) 317/16/1 Ив 224546/10 од 02.06.2017. године, исправљеним решењем тог суда Ипв Ив 317/16 од 30.08.2019. године, усвојио је приговор извршног дужника од 07.06.2016. године, тако што је укинуо решење Првог основног суда у Београду Ив 224546/10 од 01.02.2016. године, (став први изреке), ставио ван снаге решење Четвртог општинског суда у Београду И 4765/01 од 17.10.2001. године, у делу којим је одређено извршење (став други изреке), одлучио да ће се поступак наставити као поводом приговора против платног налога (став трећи изреке) и списе предмета уступио парничном одељењу Основног суда у Мајданпеку (став четврти изреке). У образложењу је између осталог указао, да је имајући у виду наводе из приговора извршног дужника, као и стање у списима предмета, нашао да је извршни дужник учинио вероватним наводе из приговора у смислу члана 49. Закона о извршењу и обезбеђењу, због чега је одлучио као у изреци. Из пропратног акта Првог основног суда у Београду од 10.05.2019. године произилази да је током извршног поступка утврђено да је пребивалиште туженог као извршног дужника у месту ..., Општина Мајданпек.

Основни суд у Мајданпеку, није прихватио месну надлежност, већ је уз допис П 303/19 од 29.11.2019. године, списе предмета доставио Врховном касационом суду, ради одлучивања о сукобу месне надлежности. У образложењу је указао да нису испуњени услови за заснивање месне надлежности тог суда, с обзиром на то да и код чињенице да је током вођења поступка промењено пребивалиште извршног дужника, за кога је недвосмислено да је његово пребивалиште било у Београду приликом доношења решења о извршењу, па и касније током поступка, чини да заснована месна надлежност тог суда остаје. У

време подношења предлога од 02.10.2001. године, извршни дужник је имао пребивалиште на подручју тада Четвртог општинског суда у Београду, а касније Првог основног суда у Београду, који суд је био и надлежан за доношење решења о извршењу. Затим, да Први основни суд у Београду се није могао огласити месно ненадлежним, а још мање то учинити решењем о исправци, са позивом на члан 362. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је одлучујући о сукобу месне надлежности на основу одредбе члана 23. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09, 36/11 и 53/13 – УС), који се у конкретној ситуацији примењује на основу одредбе члана 506. став 1. важећег Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14 и 87/18), а у вези одредбе члана 30. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/08, 104/09, 101/10, 31/11, 78/11, 101/11, 101/13, 40/15, 106/15, 13/16, 108/16, 113/17, 65/18 - УС, 87/18 и 88/18 - УС), утврдио да је за поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду.

Иницијални акт, предлог за извршење на основу веродостојне исправе је 04.10.2001. године, поднет Четвртом општинском суду у Београду. Четврти општински суд у Београду је решењем о извршењу И 4765/01 од 17.10.2001. године, одредио предложено извршење и одмерио трошкове повериоца. Први основни суд у Београду решење Ив 224546/2010 од 01.02.2016. године, одбио је као неоснован приговор извршног дужника против решења о извршењу ранијег Четвртог општинског суда у Београду Ив 4765/2001 од 17.10.2001. године, поднет 10.06.2015. године. У приговору од 08.06.2015. године није истакнут приговор месне ненадлежности. Исто тако, у приговору извршног дужника од 07.06.2016. године, није истакнут приговор месне ненадлежности.

Одредбом члана 20. став 1. ЗПП је прописано, да, суд се може поводом приговора туженог, огласити месно ненадлежним ако је приговор поднесен најдоцније на припремном рочишту или, ако оно није одржано, до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу. Одредбом става 2. овог члана, да, суд се може огласити по службеној дужности, месно ненадлежним само када постоји искључива месна надлежност неког другог суда најдоцније на припремном рочишту или, ако оно није одржано, до упуштања туженог у расправљање о главној ствари на првом рочишту за главну расправу.

Одредбом члана 460. став 1. ЗПП је прописано да, суд се може по службеној дужности огласити месно ненадлежним најдоцније до издавања платног налога. Одредбом става 2. овог члана, да тужени може истаћи приговор месне ненадлежности само у приговору против платног налога.

Одредбом члана 461. став 2. ЗПП је прописано, да, ако суд после издавања платног налога утврди да је месно ненадлежан, неће укинути платни налог, него ће по правноснажности решења којим се огласио ненадлежним уступити предмет надлежном суду.

Како се у конкретној ситуацији ради о поступку као поводом приговора против платног налога, којем је претходио извршни поступак ради наплате новчаног потраживања и не постоји искључива надлежност, нити је тужени као извршни дужник изјавио приговор о месној ненадлежности, то је за даље поступање у овом предмету месно надлежан Први основни суд у Београду, на основу цитираних одредби Закона о парничном поступку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 23. став 1. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић